

D A N A Š N J A S C E N A

- M U Z I K E

PROBOJ ELEKTRONIKE

MED PROMJENE NA MUZIKALNOM POLJU, KE SU PELJALE DO EKSPLOZIVNOGA RAZVITKA BEAT-MUZIKE, SLIŠI I PROBOJ (DURCHBRUCH) ELEKTRONIKE. DOKLE JE ELEKTRONSKA MUZIKA BILA DO SADA OSUDJENA U NOĆNE PROGRAME, SLIŠI ONA SADA U SVAKIDANJU PRAKSU I ŠIROKA OMLADINSKA PUBLIKA JU NE SAMO BEZ PRIGOVORA KONZUMIRA NEGO I ŽELJI. MIMO TOGA IMA DANAS NEKOLIKO POKRETOV I STRUJANJ, KA SE POJAVLJAJU NA POP-SCENI: BLUES, FOLKMUSIC, HARD ROCK, FREE ROCK, KLASIČNA PRERADJIVANJA, PROTEST- I POLITSONGS. MOŽE SE VIDITI JEDNA LINIJA RAZVITKA POČETO OD BEATLESOV PRIK JIMIJA HENDRIXA I PINK FLOYDA DO DO EMERSON, LAKE & PALMERA.

Čini se, da je pop-muzika tek sada došla na nivo, koga su po mišljenju "intelektualcov" jur Beatlesi bili dostigli.

Mišljenje o kom su oni nek glavom mahali. Paul McCartney: "Our songs are full of lucky chances.... We think, write, see, what the others do - and peng, the puzzle is ready." Ringo Starr: "Do you remember when everybody began to analyze Beatles-Songs? By some of this guys I never got, what's the matter about it." Da li Beatlesi to kanu, da li oni to progledaju, da li oni stim koketiraju ili ne, oni se broju med muzikalne novatore posle 1960. lj.

Ki ali misli, da egzistira samo ova velika linija, ka pelja od Rock'n'Rolla Bill Haleya ili Elvis Presleya prik Beatlesov do Jimi Hendrixa i konačno do najnovijih eksperimentov Emerson, Lake & Palmera, ki mimo toga misli, da je velika publika mogla slijediti ovom razvitku i da će biti za dođu generaciju ov visoki nivo jedne tehničko kompleksne muzike nešto posebirazumljivoga, toga mišljenje je isto tako krivo, kao ono jednoga kratkovidnoga gledaoca avantgardističnih festivalov, ki u jednom Cage-koncertu vidi žitak sadašnje muzike.

Ako reduciramo pojam pop-muzike, ki popravo uključuje cijelo polje zabavne muzike početo od trivijalnoga šlagera do stvaralačke rock-muzike na on dio, ki si zaista zasluži predikat "kreativan", onda ne možemo ni ovde najti dominantni trend.

A G E O F P A T C H W O R K

Blues, Rock'n'Roll, Folkmusic, Country & Western, Politrock, Hardrock, Psychedelic Music, Thirdstream-Rock egzistiraju jedan uz drugoga i se medjusobno uticaju i to ne tek posle odstupa "Velikih" od nekada. Ča ove smjere u mnogi muzikalni očitovanji povezuje - a i ovde imaju Beatles kao inicijatori mnogo udjela - ne leži tako u kompoziciji ili u muzikalnom materijalu, nego već u ishasnovanju tehnike, ku je jur 1965. lj. amerikanski Time-Magazin držao za odgovornu za "Age of Patchwork", čim je bila mišljena muzika, ka je zmiksana kroz mnoge manipulacije pomoću elektronskih strujov u studiju i pri koj je tonmajstor kao muzikalni konstruktor nastao sve važniji.

Triba ovde kazati, da su Beatlesi jur u 1966.lj. obustavili

live-nastupe, da su izgradili svoj veliki uspjeh u tri ljeti od 1963 do 1966 i da su do rastupine u 1970.lj. egzistirali samo kao "retortband".

1929.lj. pronajdena je elektronska Hammond-orgulja, u istom ljetu kombinirali su Francuzi A.Givelet i E.Couptoux oscilatore s Lochkarten-Kontroll-sistemom i nacinjili tako prvi synthesizer (sintesajzer). Lionel Hampton pridonesao je tomu da nastane vibrafon prvi instrument na elektronskoj bazi, ki se je i jako raširio. Kratko prije 2. svitskog rata produciralo je poduzeće Gibson prvu električnu gitaru. I ovde su bili Jazz-muzičari - Charlie Christian i Eddie Durham - avantgardisti onih novih zvukov. Tek u 50-ih ljeta počelo se je pojačati kontrabas a 10 ljet kasnije konstruirao je Gil Melle prvi elektronsko pojačani sopransaksafon.

P O Č E T A K E I M U Z I K E

Svi ovi pokusi, producirati nove zvuke i je prominiti pomoću pojačala, počeli su već u početku 20.stoljeća. Beatlesi su bili prvi pop-muzičari, kod kih se je osjetio ta upliv ali bez toga da bi bili napustili gestus rockmuzike. Posle Beatles-ere je bila zasluga muzičarov, da su razvili iz toga upliva jednu samostalnu formu muzike.

Frank Zappa sa svojim muzikalnim "Müllskulpturami", sa svojim kombinacijami od E-muzike, Jazza, materijala apsurdnoga teatera, elektronskih efektov, wah-wah-efektov i overdrivea, Varese-adapcijov i kabaretističnih prilogov je bio jedan od prvih, ki je prelazio stepen muzikalnoga materijala Beatlesov. Njegove koljaže kao every-day-music su pokazale višu socijalno-kritičnu svist nego Beatles- ili Rolling Stones-Songi, ki su transponirani u poetično ili provokatorično. Imanentniji, ča se tiče muzike, pokazao se je Jimi Hendrix, iako su se njegovi važgajući ekscesi na prozornici interpretirali politički - kao neposredna umjetnička simbolizacija sile. Od Hendrixa početo valja distorzija (Verzerrung) tonov gitare - izvođena s pedalji, krozake nastanu toni od wah-wah-sounda do zavijanja sirene - i virtuozno vladanje nad "feedbacku" (Rückkoppelung) kao muzikalni kriterij jedne "progresivne" pop-muzike. Hendrix je prvi, ki je s ovimi tehnikami zaista obnovio

Blues. Za njegovu muziku se može reći, da pojačala, mikrofoni i zvučnici nisu samo pripomoć pjevača i instrumentalista, nego da oni struji sami postanu instrumenti i da je za otakovu muziku potrebna velika jačina glasa.

4 0 0 0 - 6 0 0 0 W A T T - a

Ta neizmijerna jačina sviranja mnogih grupov ima ne samo funkciju jedne nove dimenzije, jednoga overflow-efekta. Ta zaglušni volumen ima isto ako funkciju ograničenj i distanciranja od odraslih, ki imaju druge običaje slušanja, dakle slično značenje kao "drugačija" pratež, frizura i ponašanje. Kako jako se može u ovom pretjerivat nam kažu grupe kao "Grand Funk Railroad", ki kod običnih predstavov u dvorana upotrebljavaju 4000 - 6000-Watt-pojačala i tako reduciraju muziku na inhumanu jačinu.

Još dalje od Hendrixa uisao je Rockband "Pink Floyd" u područje elektronike. U nje "Ummagumma"-muziki 1969.lj. poslužio se ov band naime tehnike, ka kroz regulatore i rotatore giba zvuke i tone kroz prostoriju.

" S Y N T H E S I Z E R "

Ultima ratio elektronskih oksperimentov u pop-muziki posle 1970.lj. predstavlja grupa Emerson, Lake & Palmer. Keith Emerson popularizirao je u rocku jedan instrument, koga su pred njim već Beatlesi, Rolling Stonesi i Beach Boysi upotrebljavali: "Moog Synthesizer".

Synthesizer je elektronski instrument, u kom su spojeni različiti modulji u "Baukastensystemu". Skoro svi modulji se u svojo funkciji i manuelno i elektronski daju krmiti i imaju specifičnu zadaću kao generatori, modulatori i regulatori. Pomoću mnogostranih sistemov kopčanja (Kopplungssysteme) se možu svi sistemi međusobno spojiti. Jedan zvučni događaj se zna upotrebljavat za upravljanje (Steuerung) jednoga drugoga zvuka. Generelno je moguće, sve muzikalne parametere kako god izvuci, prominirati i kombinirati. Dakle se daju producirat potpuno novi zvuci ali i sve poznate akustične pojave i mogućii zvuci klasičnih instrumentov. Svaki, ki je sa synthesizerom djelao, ali zna da se različiti sumi i zvuci daju relativno

lako producirati, teško ali jedan konvencionalni instrumental-
ton. Još uvijek valja: ako kaniš načinjit ton pozaune, onda
si angažiraj pozaunista!

Baš te neizmjerne mogućnosti zvuka su odgovorne zato, da se je
ov instrument u nedavnoj pop-muziki mogao etablirati, bez toga
da bi ali mnogim instrumentalistom bilo jasno, kako je potrebna
podudžba, da znaju zvuke u njihove osnovne strukture rastaviti
i opet složiti. Tako je kroz upotrebljavanje synthesizera, ko
na prvi vid lako izgleda, doslo već do jedne vrste "vulgarne
elektronike". Nastale su određene šablone i klišeji zvuka.
Osobito zavodljivo je upravljanje sa "chancegeneratorom"
(Zufallsgenerator), ki ta "nečovjeco" egzatni materijal opet
umrvi.

A V A N T G A R D E - S O U N D Z A N A R O D

Keith Emerson sa svojim 90 000 DM-synthesizerom je danas
sigurno najšpektakularniji fenomen u Rocku, prije svega kad se
čini da je on prvi, ki je avantgarde-zvuke a ne samo surogat
od njih unosi u narod. S tim nije rečeno da je on muzikalnu
kvalitetu učinio razumljivom ali mnogim za prvo ipak čujnom.
Emerson je zapravo još već nego svi superstari pred njim, već
nego Beatlesi, ki su romantičan image gajili, i već nego Mick
Jagger jedna simbolfigura pop-muzike.

On je prototip, u kom se protivni karakteri rock-kulture opet
nadju: agresivni rocker i rušilac građanske kulture orguljov,
virtuozni "bezdušni" synthesizer-tehničar, sex-simbol pun pota,

26

ki svoj muzikalni ljubavni objekt sadistično traktira s nogami i s nozi - človičji savladivač nečlovičjih pojačalov. On je velemaistor tehničkoga "pop-razdoblja".

Ča je Emerson popularizirao je u medjuvrime nastalo specifično za nimešku rock-muziku, ča su EI&P ironično imenovali s "Teutonic noise rockom". Grupe kao Kraftwerk, Neu, POPOL VUH, Tangerine Dream, Ash Ra Tempel, Amon Düül II, Guru Guru su ov elektronski sound već perfekcionirali.

F O L K M U S I C

Iako je ova forma elektroakustične prezentacije odlučno odlučno uticala na pop-muziku, ona ipak ostaje samo jedna strana muzike, ka je u svojoj ekstremi tako različita kao i takozvana ozbiljna muzika. Jedna bitna strana u sadašnjoj ongoamerikanskoj pop-muziki je Folkmusic, ka se je ali u neki aspekti približila razvitku Rocka. Kad je "heros" amerikanskoga folksonga, Bob Dylan, u julu 1965. l. sa svojom električnom gitarom stupio na pozornicu Newport Folk Festivala, da predstavi javnosti električno pojačanu folk-muziku, ča je bila novost i početak folkrocka, su ga mnogi izvzdali, jer su doček E-gitare, istrumenta komercijelnoga rocka, oćutili kao sakrileg. Medjutim su mnogi muzičari i njihova publika ali priznali, da se sadržaj muzike s jednim novim instrumentom ne mora bezuvjetno prominiti, nego da se može zadobiti čak nova publika i iskoristiti veće tehničke mogućnosti.

U Ameriki imaju Country & Western Songi, imaju balade iz razdoblja pionirov veliku tradiciju, u čiji tema se vidu antagonezami amerikanskoga društva izmedju spasenja i zdvajanja. Veliki politički angazman protestpjevacev Bob Dylana, Phil Ochs i Tom Paxtona posle dobe "of Civil Right Movement" je nastavak političke tradicije Woody Guthriea, ki je radio za komunistički "Daily Worker", i Pete Seegera, ki je bio zbog svojih radničkih i antifašističkih jaćak pozvan pred "Un-American Activities Comitee" McCarthneya. Od ove forme angažirane muzike su se ali amerikanski folksingeri u medjuvrime opet distancirali. James Taylor, Judy Collins, Joni Mitchell, Richie Havens, Crosby Stills Nash & Young u Ameriki, Traffic, Cat Stevens, Sandy Denny, Pentangle, Incredible String Band, Stelleye Span u Anglijskoj su reprezentanti ovoga folklorno inspiriranoga tihoga popstila.

B J E L I B L U E S

Jedan drugi elemenat rock-muzike istovremeno ali jedna samostalna grana s velikom tradicijom je Blues. Njegov evropski prorok je John Mayall. Dugo vrime valjao je Blues kao umjetnička forma izražavanja "crne" Amerike, kao vlasništvo i refugium jedne socijalno zapostavljene rasičke grupe. Pokidob "bijeli" Alexis Korner, J. Mayall i Eric Burden već nisu pokušavali samo kopirati muziku crncov, su oni preminili tradicionalni 12-takt-šema, ostavili ali sadržaj izražavanja i napunili njihovo područje s novim političko-angažiranimi teksti. Ovako je nastala jedna nova "bijela" varijanta Bluesa, ka je bila adekvatna prvobitnoj formi i ka se je dala još i eksportirati u domovinu Bluesa, u SAD.

Približavanja Jazza i Bluesa su samo jedan primjer za uticaj različitih stilističkih formov izražavanja. Svuda se kaže medjusobno djelovanje. Blues, Jazz, Folk, Rock pomisani su kod pojedinih grupov skoro uvijek samo u drugom razmjeru.

Sve ovo nam kaže, koliko se je rock-muzika od jedne forme, ka je bila funkcionalno vezana uz ples, razvila do jedne individualističke muzike, ka je otprta svim tudjim stilskim uticajem. Pop-muzika se je ali i proširila do tako difuzne forme, da potpuno rasvitljenje u kompleksnoj povezanosti već nije moguće. Bez pop-muzike kao stimulansa gibanja, kao angažirane muzike, kao avantgardističke forme umjetnosti ili kao same zabave i uživanja si ne moremo već predstaviti zabavnu i umjetničku muzičku scenu u najvažniji industrijski država. Već nego ikada valja citat: "You can't ignore us. Even if you don't like the ideas behind our music, you have to listen to it, because it's everywhere." (Frank Zappa).

ALOJE J E M B R I H

Iz zbirke: "Podne u kojem smo cvjetali"

RADUJEM SE LJETU KOJE ĆE DOĆI

Radujem se mravu što
sunce na leđima nosi,
jutru u grlu ptica što
probudjeno ulice rosi.
Radujem se usnuloj tratinčici,
kraj izvora nasnješenoj ivančici,
mekoći parkova u kojima je
mjesec snivio,
radujem se djetetu što trči
želeć ugrabiti sunce nedohvatljivo.
Radujem se životu -
ljetu koje će doći!

NA LIVADI DJETINSTVA

Zrake sunca - strune
o koje vjetar gudi,
leptir na tvom dlanu - zlato
nadjeno u podne na
livadi djetinstva gdje su
zvijezde silazile noću
tražeći tvoje i moje ruke.

MOJ DJEČAK

Dugo sam slijedio tragove
 dječaka....
 i dodjoh na usahlo korito
 bezbojne rijeke u kojem su
 šutjele razbacane igračke.
 Stao sam, ne želeći ni korakom
 dalje za nedohvatljivim, jer
 plavu boju rijeke ispila je
 duga, s njome i oči mog
 dječaka.

Vratih se prezren u
 dolinu zelenih trava gdje su
 stabla već davno umrla i
 nadjoh kamen - našu klupu na kojoj su
 kiše i vjetrovi ispisali:
 "Tvoj dječak već davno spava".

DANAS

Danas
 mojim venama
 teče mentol zelenih ravnica
 mojim aortama
 šumi prijatni zov daljine
 moje bilo
 kuca korakom asfalta
 danas
 čujem njezin glas
 vrati se sine

ŽURIO SAM U SAMOĆU....

Odprativši sunce u
postelju noći,
žurio sam u samoću...
da bih postao svijestan
tvog odsustva,
žurio sam u samoću
da bi tvoj lik oživio
prema mnom u
predvečerje, u jutro, u podne i
opet u predvečerje u
kojem smo zajedno držali ovo
isto sunce određeno za poklon
novom rodjenju kojeg nikad
nismo doživjeli, jer
žurio sam u samoću tuđih htijenja.

....

Podrhtavale su
magle u
nizinama dok
sam zagledan u
disanje tvog dvoumljenja
nestajao u
bujici nadošlih jutarnjih voda
jer pobjegla si iza nasipa kojeg
sam tek započeo graditi.

U DOLINI TRAVA

U dolini trava gdje
 rijeka zeleno vijuga
 odjednom ugledah saće
 jedrih grudi u modroj sapunici
 i sunce kako oslikava vitki struk u
 podne -- zvonilo su jedre grudi
 vidjeh pticu kako žudi
 ribu kako pliva
 vidjeh ženu kako mi
 dio po dio njezno otkriva
 u predvečerje uzoh razigranost ribi
 ljubav ptici k tome još
 modru sapunicu sa riječne hridi
 žao mi je što nisam
 dodirnuo saće jedrih grudi
 ta mi se žena još i u snu nudi.

. . .

Na peronu dolaska
 mog isčekivanja
 vlak je umorno stao
 sišla si i
 poljubila moje čekanje.

. . .

Naslonjeni o zalaz sunca
 dugo, smo držali plavo
 predvečerje u naručju.

BILI SMO BRODARI

Bili smo brodari,
 plovili na svjetlucavim
 školjkama naših i
 tuđjih mora,
 na rukama držali galebove,
 očima tražili sunce
 zakopano na obalama juga.
 Bili smo oni uvijek iz nova
 odlazeći...

ljubav i prijateljstvo
 razmršenih kosa nosili u grlu,
 nahali smo radošću povratka
 njima što čežnju daruju
 jablanima...
 ostavimo jecaj i
 prazna krila.
 Bili smo brodari...

. . .
 prošavši šutke
 kraj uzglavlja
 tvojih i mojih sanja
 ostavio sam smiješak
 i plavi korak neba.

. . .
 razbacane stvari po stolu
 ovijena nemirom duše
 prizivlju tvoje ime
 (tko zna po koji put)
 dok u beznadnju
 tko zna u kom pravcu
 gubimo svoj put.

RASKOMADANI U DIO JUTRA

K vjernosti svjetlin
 stazama djetinstva hrli
 naše htijenje -
 raskomadani u dio jutra
 postajemo cjelina zalaskom sunca
 u tuđini već navikli na
 izgon golog života
 tražimo stare stvari koje će
 živjeti i poslije nas.

PREDBACIVANJE

Postao sam patnik
 dalekih lutanja
 u povratku iz nova uvijek
 nestajem u noćne tuđine
 i pao sam kao žrtva
 dalekih lutanja
 m zemlju djetinstva sjetila me tek
 zvona jutarnja
 rekoh sam sebi
 izgubio sam čovjeka
 u radjanju izgubih sebe
 sada patim
 u srcu ognjište me zebe
 još ne mogu da shvatim
 da više nikad vidjet neću Tebe.

. . .
 tko će koraknut
 k porodjajnom danu
 kad nas zastrašeno reže i pili
 ovo vrijeme
 k'o starac suhu granu.

34

A N T E - P A R Č I N A

Iz "Ođjeci Sreca i Uma", Split 1972

F I G U R E

Godinama dugo u starom ormaru
napuštene čame tri dječje figure,
nakon igre lude u djetinstvu davno,
sad slušaju samo tiktakanje ure.

I sad svakog dana kad sunčana svjetla
trepte neosjetno po pokuštvu starom,
čini mi se da figure žale,
što odoše brzo dani, zaboravom.

Sve u mene zure kao da se čude,
što sam tako hladan, za sve ravnodušan,
pa ne marim za njih, a od kada čame,
na licu mi vide samo odraz tužan.

U strpljenju šute kao da čekaju
opet sretno dane što imaju doći
i čeznu za prošlim obijesnim dječjakom,
dok od vječne čežnje sve im bljede oči.

I kada sam htio te figure lude
da izbacim negdje iz svojeg stana,
zasjaše mi sretni svi djetinstva časi,
pa me strepnja uze i bol prošlih dana.

I sada ih tako osamljene žalim,
ukočene stare, a što mogu drugo?
Želio bih i ja onu mladost dragu
i da sreće imam vječno mlado, ludo.

Godinama dugo u starom ormaru,
 napuštena čani moja prošla mladost,
 moji vedri dani...O, da mi se hoće
 kao onda davno uzigrati radost!...

U M O R N O P O P O D N E

Danas je sunce jako,
 ko divlji pogled ludaka.
 Vreli njegovi zraci
 teži od žutog metala,
 pritišću mozak sumorni.
 Krvavi plameni traci
 idu ulicama grada,
 korovi, mrtvo umorni.
 Paklono popodno
 slavi vatreni pir,
 a mi:
 teški nosimo teret -
 citav pakleni svijet.
 Hoće danas da umre:
 mozak, srce
 i sve.

S T A R A S T A Z A

U turobne čase tiho ma tetosi,
 s posmijehom blagim uz šum borova,
 pogledom sveca melom mi donosi
 i mnogo mira i tih blagoslova.

Uvijek kad šuti ja osjećam kako
svaki kamen i žbunj, borovi u strani,
magijskom me moću omamljuju tako
da cjelove blage osjećam po rani.

Čini mi se tada ko da Fan me pazi
i skriven u žbunju vragolasto drma
grancicom zovuć, da s njime na stazi
povedem kolo od grma do grma.

Imade milote u stazi samotnoj,
u lišću, u sjeni, u zriku cvrčaka.
Ti svečani su časi duši umornoj,
ko svjetlost blaga u tami oblaka.

Svaki bol znači bijeg iz mrka grada.
Staza me mami i zagrljena zove,
simfoniju mira za me tiho sklada,
uz svirku cvrčka uz sjetne borove.

D R U G U

Druže dragi, list nam kaže više,
dok ga lahor njiše,
dok ga sunce ljupko tetoši i gladi
i dok s grane pada.
Više kaže od svih mudrih riječi,
od pjesama mnogih zatravljenih bārda.

Zbore krošnje hrastova u gori,
u tišini svojoj od dana do mraka,
djetelina uz kraj, bobica u busu,
a u polju vrabac, kobac ili čavka,
da - mnogo više od stotinu mudraca!

Ne znam, al' često u samome meni
glas neki veli: ne čuj opake vodiče,
zbaci lažne proroke od riječi
kad svaka čavka znađe više roći.

Izvagah dobro, sagriješio nisam -
 slutnji ni svijesti što ih slusah.
 Vedro lebdim, jašim konja vrana,
 zadovoljan kasam, nikad nije kasno
 ljutom srcu da zacijeli rana....
 da se k cilju dođe i do svoga loga...
 Smirih se posvema i ne mućim sebe
 pa da pitam: ima li, ili nema Boga?

U P O H O D U S T A R O M G R E B E N U

I.

Korak po korak stazicom
 uz skrušen stari dobri zid,
 pod sjenkom tihih borova,
 čujem o kamen i hrid
 pljušti,
 pršti,
 šušti,
 bući more od valova.

U pohodu moru beskrajnom,
 i grebenu starome znancu...
 Na odstojanju
 od buke i mrmora
 kao daleki drug
 utonuo je u misao i šutnju
 isplakan
 moj stari
 krug.

Tko da odoli tome, Bože moj!
 Korak po korak
 bližim se grebenu znancu,
 blizim se vedrome starcu
 što prkosi kiši i žezi,
 i valu,
 svim strijelama zemaljskim -

prkosi buri
i oluji,
gromu,
strijelama nebeskim...

A ja, nemoćan i slab
na udaru bura i oluja...
strgnut i proganjen list,
i goli prut u vodi.
Drhtim,
padam, molim,
uzliječem i ponovno padam,
psujem dragoga Boga
i svoj krsni list.

II

Dokle ćeš, Bože,
i ti, zvijezdo rođena,
sa mnom izvoditi
krute
i zlokobne igre?
Loptat se sa mnom? Dok znaš i vidiš
da nisam kamen,
ni hrid?

Čas u jarku, u tami,
u ponoru mrkom,
čas isplovim na svjetlo danje
da zablješte snovi,
pouzdanje se ponovi...
te opet
u mrklu i tamnu noć
gdje i nada gubi
svoju moć!
A ti, grabane, znanče,
još uvijek snažan
pred udarom silovita mra,
izbrazdan jesi,
al' čvrst još uvijek si, reci:

tko još tako prkosi?

Snosi

jezivu srdžbu oluja,

otrov svih guja?

Je l' to traže nebesa

da se rvem

s paklom

zemaljskog bijesa?

S avetima

nije lako megdan biti

srcu što herojsko nije!

Njemu je odiskona

udahnuto čudo Svemira...

da i samilost luda za pticom

ga dira na grani

kad ledni zastruje zinski dani.

Što će bijes i srdžba

i metak ubojni,

kad su u srcu ljepota

i ljubav utkani!

Može li da odoli

valu himera,

stoglavnih hidra,

dok Ocean krvari

i svi se u njemu kolju?

Odgovori mi ti - kad bogovi šute....

moj družo, grebene stari!

P R O M E T E J

Ima danâ da se kune i klete

tminom u duši, i letom crnih vrana

nad turobnim poljem, nad močvarama,

kad osvita, eto, vedra dana

nad osvježenim blagim livadama!

I tada kao Prometej u trpnji
na stijenu pribit i proklet od Sila,
dok gledam pred sobom ponor,
zjapi bezdana dubina,
opet odnekud čujem lepet krila....
To amor slazi tiho kao svila.

Ne znam čemu smjenjuje se tako
u vremenu ovom Prometej i pakô,
utve prokletnice da krv moju sišu,
zatim doba drago kada amor tračkom,
svojom svijetlom nadom, smiješkom dobrostivim,
ublažuje boli da život zavolim!

Čudne li igre! Ne vidim joj kraja:
tko će u njoj biti slabiji il' jači:
ptica prokletnica što kljuje u boli,
il' amor što slazi kao svila meka
noseći ljubav, i život izdaleka?

N A P I T A K O P O J N I

Iz Budina nektara napitak opojni
ispiti ja ću nadušak da duhom osvježen
zaogrnem se bića bjelinom
kao lotosov cvijet čist i bijel.
On ne zna za svoju obalu,
zna samo za svetu rijeku što struji
od izvorišta k ušću Vječnosti,
kojoj su obale beskrajne
svjetlom obasjane,
dok smrtnik zaogrnut
zemaljskim olovnim plaštem,
težinom sumora, magle, ukotvljen stoji
i gleda u nedokučive tajne
Biblije, Zenda Veste i Kurana,
Knjige ljubavi, srca i uma.